

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Nicolai Hieronymi Gvndlingii J. C. Ivs Naturæ ac Gentivm

Gundling, Nicolaus Hieronymus

Halæ Magdebvrgicæ, 1736

Cap. XXXV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-208

CAP. XXXV.
DE CIVITATE.

§. I.

*Conatus in communi-
fines eademoq; media q-
sunt societatem. Ergo
non singuli tantum
homines, sed etiam
in totius familiae coal-
scent possunt pactis. Ergo
tam simplices quam compositas
societates eodem modo tribu-
atque queant. In complexu non
nullar. familiarum
ortur pagus, vicus.
Et nulli illar. ad coniunctione
prurium pagorum in totius
ciuitates, ab eor. regna harum
combinacione ortuntur.
Pacta igitur de condi-
dit ciuitatibus eadem
iustitia tribuntur, quae con-
tractui societatis genera-
tim communitatis, de qua supra
causae solam in nulli quae
omnino hic locum
habere debent, quae
ibi: exponuntur. De
pecunia debet, hoc loci
agendum erit.*

CIVITAS coetus familiarum perfe-
ctus est, vt sub eodem imperio
coniunctus securitate & sufficientia fru-
atur.

§. II.

ERGO FINIS CIVITATIS *securitas* est,
atque *sufficientia*.

§. III.

SECURITAS obtinetur, quando plu-
res sese ad defensionem communis vi-
latis, sociant.

§. IV.

Numerus plurium definiri *absolute*
non potest. Vnde, quae ab *Apuleio* &
Bodino de *quindecim* hominibus sunt ad-
lata, inania videntur. Pendet id a com-
paratione ciuitatum vicinarum.

§. V.

Est & inanis *Huberi*, aliorumque
disputatio, an sine familiis coalescere
ciuitas possit? Recte enim ab illustri
Thomasio obseruatum est, miseram &
breuis aui futuram Rempublicam eccle-
siasti-

fiasticorum, si nimirum sacerdotes soli forent, qui regnarentur.

§. VI.

Qui vero *securitatem* quærunt, primo *metuunt*. Ergo ciuitates ob metum sunt ortæ.

§. VII.

Metus violentiam præponit, quæ vela *feris animalibus* venit, vel *hominibus*.

§. VIII.

Fera animalia in terra Sinear multas strages fecisse, adeoque omnibus ad vnum mortalibus ansam dedisse, vt, inter alias causas, vna viuere decreuerint, erudite nuper in *originibus Babylonis* ostendit *Iacobus Perizonius*.

§. IX.

Sed puto tamen, malos deinde hunc metum auxisse, dum aliis sæpe *insultarunt*.

§. X.

INSULTANTES forte non statim imperio ciuili ad regulam composito copulabantur; sed veluti manus latronum vagabantur.

§. XI.

Vagantes paullatim, cum & ceteri ad defensionem, sese accinxissent, accreuerunt,

runt, hincque ciuitates vtrinque videntur exortæ.

§. XII.

Quæ obseruatio facit, vt magis perspicue nunc intelligatur, quomodo IMPERIVM CIVILE partim per vim, partim ex libera proprii iuris *renunciatione* fit coortum.

Conf. quæ supra Cap. III. §. 45. seq. sunt dicta.

§. XIII.

Vtrique tam boni, quam mali *securitatem* ac deinde *sufficienciam* quasiuere. Illi *veram* & ex ratione: hi *imaginariam* prauisque cupiditatibus innixam.

§. XIV.

Nam quæ Vir clarissimus *Theophilus Gerhardus Titius* conguessit, vt probaret, non opus fuisse imperio ciuili, & potuisse homines segrege eundem obtinere finem, nimis theoretica sunt, & ab experientia, affectus hominum detegente, aliena.

§. XV.

Id fateor, non vbiuis gentium ac locorum tales confociationes semper videri necessarias.

§. XVI.

Quin permitto, non vno temporis
mo-

momento in ciuitates coiuisse vniuersos; sed hos istis, alios aliis caussis commotos, nonnullos imitatione ad similes cœtus instituendos fuisse pelletsos.

§. XVII.

Nunc sufficit, tales ciuitates & Respublicas, in quibus inuenitur summa potestas, omnibus fere terrarum partibus occurrere.

§. XVIII.

Itaque natura *summi imperii* eiusque efficientia, utpote sine quo ciuitas non existit, circumspectenda est.

§. XIX.

IMPERIVM propterea necessarium videtur, ut vnum fiant, & in vnum conspirent plures, qui appellantur ciues.

§. XX.

Talis harmonia artificium desiderat. Ergo ciuitas imperio constans res *artificialis* est.

§. XXI.

ARTIFICIVM *pacta* ponit, violentia ortum dederit consociationi, an voluntas omnium propria?

§. XXII.

Ad PACTA *consensu* opus est. CONSENSVS est vel *expressus*, vel *tacitus*.

§. XXIII.

§. XXIII.

Consensus vero eo tendat oportet, vt *primum* vna viuant, *postea*, vt imperium agnoscant, & *demum*, vt in personam, quæ imperet, conspirent.

§. XXIV.

IMPERIVM *libertatem* a parte imperantis requirit, & *libertatis imminutionem* a parte eorum, qui iunguntur.

§. XXV

Hæ regulæ non in cerebro Philosophorum nascuntur, sed ex ipsa natura rei fluunt.

§. XXVI.

LIBERTATIS IMMINTIO vix rectius concipitur, quam si consideretur, quænam sit libertas singulorum, antequam coeant.

§. XXVII.

Sed hæc vero in iure faciendi consistit, quod lubet, ad conseruationem sui procurandam, itemque in iure auerendi malum, aut impedimentum, quod contra fas nostræ voluntati obicitur.

§. XXVIII.

Vtrumque deponendum est. Quo facto, is consequitur facultatem conseruandi cœtum, qui in mente & dispositione libertatem retinentis acquiescit quique

Salus populi suprema
lex est: ex alio prin-
cipio, quod in ipsa na-
tura humana ratione
habet, omnia prin-
cipium officia facile de-
ducitur, quoniam
am illa hæc conditio
sua per se in eum
tradita. Super principio
vero vel medietate vel
in ore, deuantur, quæ
consequitur, principem
salutem, sicut et ali-
mos, ad idem finem
quo, quæ ad morum
vindicatam spectant,
impedire, 3) tacite
fendere, 4) tunc
cum iure, 5) iustitia ad rem
conseruandam imponere 6) bella contra
hostes gerere, 7) milites conseruare, quæ sunt alia
ex his principis deducenda, fadere vel debere et
posse.

quique & puniendi contraeuntes arbitriumque tollendi impedimenta, vno verbo, ius eligendi media ad conseruationem apta pro bono publico excubias agenti permittit; dumque permittit, & simul suum robur ad exsequenda iussa domini confert, summa certe, cui in ciuitate resisti nequit, potestas oritur, quam sub schemate *Leuiathanis* expressit & Lectoribus suis obtulit Malmesburiensis Philosophus, id est, HOBBSIVS.

§. XXIX.

Ethic imperans, MAGISTRATVS summus, ceteri *subiecti*, aut *ciues* audiunt.

§. XXX.

Ex quo concluditur, *Magistratum* esse mentem totius ciuitatis, eius voluntatem esse voluntatem vniuersorum & singulorum.

§. XXXI.

Talis ordo DEO displicere ex hypothesi non potest, quandoquidem homines aliter secure ac beate agere nequeunt. Quæ sententia, vti *Grosii*; ita omnium est verisimillima.

§. XXXII.

Eo sensu imperium ciuile est a DEO: non autem altero, quando maiestas *αμείσως* infundi imperantibus, non sine miraculo, creditur.

Dica-

Dicatur de controuersis eam ob causam
 ONV inter eruditos obortis.

§. XXXIII.

Quin nec cum *Puffendorffio* affirmandum, DEUM *antecedenter* iussisse, vt homines talem societatem intrarent, cum sæpe a *malitia aliorum* ea originem sumserit.

§. XXXIV.

MAIESTAS autem subiectum, in quo resideat, exposcit. Id vel *una vera* persona est, vel *mystica*. MYSTICA vel *pluribus*, vel *paucioribus* constat. *Soldan. Conf. imp. 1. 3. p. 424.*

§. XXXV.

Ingenii præstantia, nobilitas, virtutis, aut diuitiarum abundantia nihil ad rem faciunt: PACTVM, seu conuentio vtramque hic paginam conficit.

§. XXXVI.

Vnde *Monarchomachorum* dogma per se corrui, qui summam rerum ex naturæ instituto penes populum esse adfirmant: cum tamen iste omni sese robore ac iure contradicendi exuerit. *Barb. Hystor. iur. nat. et gent. 8. 52.*

§. XXXVII.

Corruit quoque *I. F. Hornii* opinio, ad PAUCOS eam transferri posse, negantis.

§. XXXVIII.